

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Casus reseruatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

Nauarr. etsi contrarium quidam doceant cum Sà, ex eo quòd non teneatur abstinere ex voto, sed tantum ex consuetudine p 3. tr. 2. ref. 39.

2. Carthusianus etiam in articulo mortis non tenetur comedere carnes, sed potest tamen; vnde qui inscio præberent cibos ex carnibus, non peccarent. Sanchez & alij 3 p. 5. tr. 3. ref. 136.

Casus reseruatus.

1. **I**N dubio an casus sit reseruatus, præsumitur non reseruatus, & potest absolui; quia reseruatio est odiosa, & per consequens strictè interpretanda. Suar. & alij 6. p. 4. tr. 3. ref. 4.

2. Casus reseruati Superiori, non pertinent ad Nouitios: quia ad onera Religionis non tenentur. Azor. & alij 15. p. 3. tr. 2. ref. 110.

3. Non videtur Superior, vi decreti Clement. VIII. posse reseruare furtum, quo Religiosus aliquid alteri Religioso vel seculari abstulit, etiam quatenus est peccatum proprietatis. Quia Pontifex concessit tantum Superioribus Religionum reseruationem furti de rebus monasterij, & conuentus. Ledesm. p. 1. tr. 6. ref. 44 & 45.

4. Re.

4. Reservato peccato carnis, reservatum censetur illud solum quod secundum quantitatem operis externi, & sine relatione ad consensum internum certò est mortale. Henric. & Granad. p. 4. tr. 4. ref. 163.

5. Vbi pollutio voluntaria etiam sine complice, est reservata, quando tamen oritur ex solâ delectatione morosâ, vel ex adpectu libidinoso cum illâ cõiuncto, non est reservata; nisi esset adpectus omnino turpis nudi corporis, aut saltem partium libidinosarum. Kiene. & alij. *ibid.* ref. 61.

6. Superior Regularis non potest sine reservare tactus impudicos, & oscula quia non comprehenduntur verbo *lapsus carnis voluntariè opere consummat* in Decreto. Clement. VIII. Suarez & alij. Licet aliqui affirmant. Tamburini & Sorbo. p. 3. tr. 2. ref. 118.

7. Qui ignorat alicuius peccati reservationem, non incurrere illam, quidam probabile putant; quòd omnis reservatio sit pœnalis, & odiosa. Sed non est recedendum à contrariâ sententiâ quia communis est. Qui tamen bonæ fide confitetur casum reservatum, non sciens esse reservatum, validè absoluitur.

tur,
Eccle
pos
biur
et si
cisse
rere
8
tur,
feru
mo
eta
dur
tio.
p. 4.
9
abs
etia
cess
inte
illa
sub
ten
rici
Pra
10
pet
ref
ten

tur, siue Sacerdos peccet, siue non: quia Ecclesia tacitè dat iurisdictionem. Præ-
pof. Sicut & qui confessus fuerat vt du-
bium peccatum quod erat reservatum,
etsi postea recorderetur certò se illud fe-
cisse, non tenetur ad superiorem recur-
rere. Lugo. p. 6. tr. 6. res. 41. & 40.

8 Quando superior Regularis mori-
tur, aut ab officio amouetur, cessat re-
servatio ab eo facta. Granad. Idem est
moriente Episcopo, nisi reservatio fa-
cta esset per statutum: sicut enim hoc
durat post eius mortem, ita & reserva-
tio. Sanch. & alij 4. p. 3. tract. 2. res. 23. &
p. 4. tr. 4. res. 108. & p. 6. tr. 6. res. 41.

9 Qui obtinuit licentiam aliquam
absoluendi à reservatis, potest absoluerè
etiam ab iis quæ commisit post con-
cessam licentiam; quia concessio tacitè
intelligitur de similibus casibus qui post
illam concessionem clauibus bonâ fide
subiicientur. Quod verum est etsi pe-
tens licentiam scripsisset non esse pe-
riculum relapsus, si id bonâ fide fecerit.
Præpof. p. 4. tr. 4. res. 109.

10 Si Superior Regularis Confessario
petenti potestatem absoluendi à casu
reservato, dare noluerit, potest pœni-
tentem absoluerè pro illâ vice, ex deci-
sione

fione Pauli V. apud Naldum, Henr' q. & alij 6. p. 3. tr. 2. ref. 126. & p. 6. tr. 6. ref. 56.

11 Quando nō patet recursus ad Episcopum, potest Cōfessarius absoluerē casibus ipsi reservatis, sicut tunc possē à reservatis Papæ. Granad. & alij 2. p. 5. tract. 14. ref. 58.

12 Habens reservata, si confessus est legitimo Superiori, vel habenti potestatem absoluerē, et si per obliuionem omiserit reservata, tollitur reservatio Coninc & alij 3. p. 1. tr. 11. ref. 19. Idem que est quando confessus est quidem reservata, sed inualidè siue defectu doli siue integritatis. Præpos. & alij p. 4. tr. 4. ref. 124.

13 Sacerdos non potest absoluerē penitentem, qui habet peccata reservata cum onere, vt ea sola Superiori confiteatur. Coninck. licet contrarium sit etiam probabile. Syluester & alij 3. p. 1. tr. 4. ref. 58. Hoc tamen certò licet, quādo penitens non potest adire Superiorem, nisi post longam moram temporis. Suar. & alij. Vnica autem nox interposita non potest censerī longum tempus: et si de eo dubitet Hurtad. p. 5. tr. 13. ref. 8.

14 Si Superior absoluit subditum à reservatis

rese.
ipfa
Sacer
et si
sent
15
mo.
tenc
ram
mo.
& a
16
solu
renc
abse
Vase
17
uatu
re su
ficise
pote
ad h
Baur
tr. 7
18
Epis
uiu
pœn
igno

refe

reservatis tantum, tenetur postea illa ipsa cum aliis non reservatis inferiori Sacerdoti confiteri. Coniack & alij 3. etsi Io. de la Cruz cum Ledesm. contra sentiat p. 3. tr. 4. ref. 74.

15 Absolutus à reservatis in articulo mortis per inferiorem Sacerdotem, non tenetur, si conualuerit, comparere coram Superiore, sicut tenentur, qui eodem modo sunt absoluti à censuris. Suarez & alij 3. p. 4. tr. 4. ref. 199.

16 Subditus ex facultate concessa absolutus à reservatis cum onere comparandi, non tenetur comparere, si ante absolutionem dictum onus ignoravit. Vasq. & Hurtad. *ibid.*

17 Si Religiosus habens casum reservatum ex industriâ, ne se cogatur sistere superiori, veniæ petendæ causa, proficiscatur aliò, ubi is non est reservatus, poterit ibi absolui: quilibet enim quoad hoc sequitur leges loci in quo est. Bauny. etsi contra sentiat Cambell. p. 6. tr. 7. ref. 57.

18 Confessarius absolvens à casibus Episcopo reservatis, sine pretextu aliquis privilegij, incidit in censuram & pœnas Decreti Clem. VIII. nisi excuset ignorantia, inconsideratio, aut spes ra-

rihabitationis. Non tamen incurreret in
 has Religiosus qui sine facultate absol-
 ueret à casu in Religione reservato. Ho-
 mobon. & Floron. Porrò Sacerdos qui
 incidit in hanc excomm. potest ab Ep-
 scopo absolui. Homobon. & alij. *part. 3.*
tr. 4. ref. 73.

19 Vicarius potest dare facultatem
 absoluendi à reservatis, si Præpositus
 absit, nec eodem die sit reuersurus; nisi
 subditus sine sufficienti causâ, confes-
 sionem in illum diem differat, vel in
 aliquâ Religione aliter dispositum sit.
 Homobon. & alij 3. p. 3. *tr. 2. ref. 28.*

20 Vicarius Episcopi qui habet pote-
 statem subdelegandi, potest absolui à
 alio, si incidit in casum reservatum
 suo Episcopo: nam subdelegatus à Vi-
 cario fungitur vice primi delegantis;
 perinde est ac si ipse primò delegan-
 tem delegasset. Item Episcopus si in casum
 incidit reservatum Summo Pontifici,
 quo ipse potest alios absoluerè, dele-
 gando eam facultatem alteri, ab eo
 absolui potest. Suar. & alij 9. *ibid. tr. 4.*
resol. 142.

Vide *Inhibitionem.*